

ΙΑΤΡΙΚΗ.— Μέτρηση τῆς πυκνότητος τοῦ CO_2 στὸν κυψελιδικὸν ἀέρα κατὰ τὴν ἥρεμο ἀναπνοὴν σὲ φυσιολογικὰ ἀτομα καὶ σὲ ἀσθενεῖς πάσχοντες ἀπὸ χρονία βρογχίτιδα-έμφυσημα, ὑπὸ Ι. Ιορδάνογλου, Ν. Κουλούρη, Δ. Κυρούση, Π. Βασσάλου*, διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γρηγορίου Σκαλκέα.

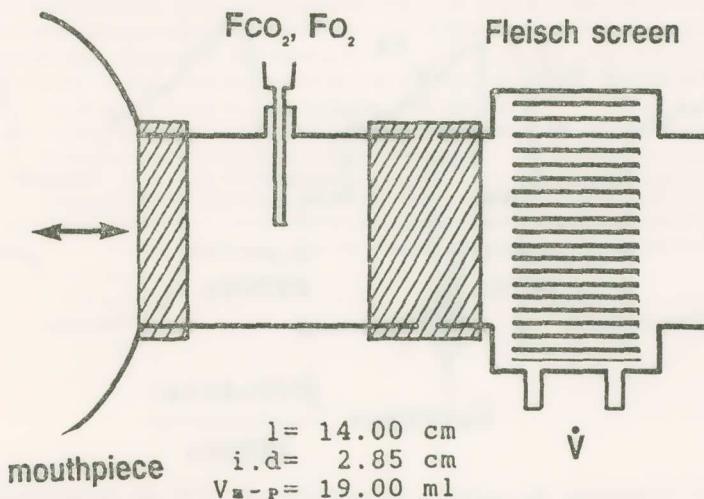
Οἱ πνεύμονες ἀποτελοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀεραγωγοὺς (τραχεῖα μέχρι καὶ τελικὰ βρογχιόλια) καὶ τὸ κυψελιδικὸν παρέγγυμα. Στὸ κυψελιδικὸν παρέγγυμα ὁ περιεχόμενος ἀέρας ἀποκαλεῖται κυψελιδικὸς ἀέρας, ἐνδὲ στοὺς ἀεραγωγοὺς ὁ περιεχόμενος ἀέρας ἀποκαλεῖται νεκρὸς χῶρος, διότι σ' αὐτοὺς δὲν γίνεται ἀνταλλαγὴ ἀερίων διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος (CO_2) καὶ δξυγόνου (O_2). Ἡ πυκνότης CO_2 στὸν κυψελιδικὸν ἀέρα ἔξαρτᾶται ἀπὸ τὴν παροχὴν CO_2 ἀπὸ τὸ αἷμα πρὸς τὸν κυψελιδικὸν χῶρο, ἀπὸ τὸν ἀερισμὸν καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ κυψελιδικοῦ χώρου.

Ἡ πυκνότης τοῦ CO_2 ἀπὸ τὸν κυψελιδικὸν ἀέρα μέχρι τὸν ἐκπνεόμενο ἀέρα στὸ στόμα ἐλαττοῦται βαθμαίως, λόγῳ ἀναμείζεως τοῦ κυψελιδικοῦ ἀέρα μὲ τὸν εἰσπνεόμενο ἀέρα, ὁ ὅποιος εἶναι ἐλεύθερος CO_2 .

Κατὰ τὴν τελευταία 50ετία, ἔγιναν πολλές προσπάθειες γιὰ τὴν μέτρηση τῆς πυκνότητος τοῦ κυψελιδικοῦ CO_2 κατὰ τὴν διάρκεια εἰδικῶν ἀναπνευστικῶν κινήσεων, οὐδέποτε ὅμως ἐπετεύχθη τοῦτο κατὰ τὴν ἥρεμο ἀναπνοὴν. Πρὸς παράκαμψη τοῦ προβλήματος αὐτοῦ, ἔγινε διεθνῶς ἀποδεκτὴ ἡ ὑπόθεση ὅτι ἡ μερικὴ τάση τοῦ CO_2 στὸν κυψελιδικὸν ἀέρα εἶναι ἵση μὲ τὴν μερικὴ τάση τοῦ CO_2 στὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα τοῦ πνεύμονος σὲ φάση ισορροπίας μεταξὺ τοῦ ἀναπνευστικοῦ καὶ κυκλοφορικοῦ συστήματος. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ἀναγκαστικὰ ὅτι τὸ CO_2 στὸν κυψελιδικὸν ἀέρα εἶναι ἵσο πρὸς αὐτὸν στὸ ἀρτηριακὸν αἷμα καὶ στὰ φυσιολογικὰ ἀτομα καὶ στοὺς ἀσθενεῖς. Καὶ τοῦτο διότι, ὡς γνωστόν, ἀλλοτε ἀλλο μέρος τῆς ροῆς αἷματος διέρχεται ἀναλλοίωτο, ὡς πρὸς τὴν πυκνότητα τῶν περιεχομένων ἀερίων O_2 καὶ CO_2 , ἀπὸ τὸ φλεβικὸν πρὸς τὸ ἀρτηριακὸν σύστημα καὶ τὸ ὅποιον καλεῖται κυκλοφορικὸν βραχυκύλωμα ἀπὸ δεξιὰ πρὸς ἀριστερά. Τὸ κυκλοφορικὸν βραχυκύλωμα σὲ ἀσθενεῖς μπορεῖ νὰ εἶναι σημαντικὰ ὑψηλότερον ἀπὸ ὅτι στὰ φυσιολογικὰ ἀτομα. Ἡ ὑπόθεση αὐτή, ὅτι δηλ. ἡ μερικὴ τάση τοῦ CO_2 στὸ ἀρτηριακὸν αἷμα εἶναι ἵση πρὸς τὴν μερικὴ τάση στὸν κυψελιδικὸν ἀέρα, γρηγοριοποιεῖται εὐρέως στὴν καθημερινὴ πράξη, δὲν ἔχει ὅμως ἀκόμη ἐπιβεβαιωθεῖ. Καὶ τοῦτο ἔχει ἴδιαίτερη κλινικὴ σημασία δεδομένου ὅτι ὁ ὑπολογισμὸς δρισμένων παραμέτρων, ὅπως τῆς μερικῆς τάσεως τοῦ O_2 στὸν κυψελιδικὸν ἀέρα, τοῦ νεκροῦ χώρου, οἱ ὅποιες εἶναι σημαντικὲς γιὰ τὴν λήψη θεραπευτικῶν ἀποφάσεων, μπορεῖ νὰ εἶναι πολὺ λανθασμένος χρησιμοποιώντας τὸ ἀρτηριακὸν CO_2 ἀντὶ τοῦ κυψελιδικοῦ.

* J. JORDANOGLOU, N. KOULOURIS, D. KYROUSSIS, P. VASSALOS, **Alveolar CO_2 estimation during tidal breathing in normal subjects and patients with Chronic Bronchitis-Emphysema.**

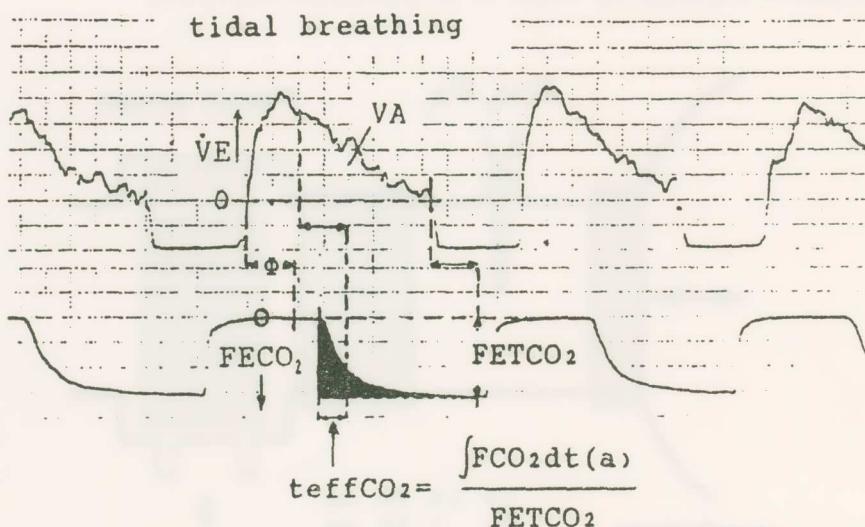
Για τὸν ἔλεγχο τῆς δρθότητος τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς προέβημεν στὴν σύγχρονο καταγραφὴ τῆς πυκνότητος τοῦ CO_2 στὸν ἐκπνεόμενο ἀέρα καὶ τῆς ροῆς ἀέρος. Τὸ σύστημα μέσω τοῦ ὅποιου ἀναπνέει ἐλεύθερα τὸ ὑπὸ ἔξέταση ἀτομο, ἀποτελεῖται ἀπὸ βραχὺ σωλήνα εἰς τὸ ἐν ἄκρον τοῦ ὅποιου εἶναι συνδεδεμένη κεφαλὴ Fleisch συνδεδεμένη μὲ πνευμοταχογράφῳ καὶ στὸ ἄλλο ἄκρο ἐπιστόμιο ἐφαρμοζόμενο στὸ στόμα. Στὸ μέσο περίπου τοῦ σωλήνος αὐτοῦ ὑπάρχει εἰδικὴ ὑποδοχὴ γιὰ τὴν τοποθέτηση σωλήνος ὁ ὅποιος συνδέεται μὲ καπνογράφῳ (Σχῆμα 1). Τὸ σῆμα ἀπὸ τὸν πνευμοταχογράφῳ γιὰ τὴν μέτρηση τῆς ροῆς καὶ ἀπὸ τὸν καπνογράφῳ γιὰ τὴν μέτρηση τῆς πυκνότητος CO_2 στὸν ἐκπνεόμενο ἀέρα μεταφέρεται ἀφ' ἐνδεικνύεται σὲ καταγραφικὸ μηχάνημα ἀφ' ἑτέρου δὲ σὲ ἡλεκτρονικὸ ὑπολογιστή.

Σχ. 1. Διάγραμμα τῆς συσκευῆς μέσω τῆς ὅποιας ἀναπνέει τὸ ὑπὸ ἔξέταση ἀτομο.

Τὸ ὑπὸ ἔξέταση ἀτομο σὲ καθεστηκυῖα θέση μὲ τὴν ρίνα ἀπεφραγμένη μὲ ρινοπίεστρο ἀναπνέει ἐλεύθερα μέσω τοῦ ἀνεφερθέντος συστήματος ἐπὶ 3-5 λεπτὰ περίπου μέχρις ὅτου ὁ ἀσθενής ἀναπνέει ἥρεμως καὶ στὴν συνέχεια οἱ καμπύλες ροῆς ἀέρος καὶ πυκνότητος CO_2 , ἀναπνοὴ πρὸς ἀναπνοή, καταγράφονται ἐπὶ χάρτου ἐπὶ ἓνα λεπτὸ καὶ συγχρόνως τὸ σῆμα τοῦ πνευμοταχογράφου καὶ καπνογράφου ἀναλύεται ἀπὸ ἡλεκτρονικὸ ὑπολογιστή. Περὶ τὸ τέλος τοῦ χρόνου καταγραφῆς τῶν ἐκπνευστικῶν καμπυλῶν ἐγένετο λήψη ἀρτηριακοῦ αἷματος πρὸς μέτρηση τῆς μερικῆς τάσεως τοῦ CO_2 καὶ σύγκριση μὲ τὸ κυψελιδικὸ CO_2 . Ή ἀρχή, βάσει τῆς ὅποιας ὑπολογίζεται ἡ μερικὴ τάση τοῦ κυψελιδικοῦ CO_2 , εἶναι ὁ διαχωρισμὸς τῆς καμπύλης πυκνότητος τοῦ ἐκπνεομένου CO_2 σὲ δύο τμήματα μὲ δριο τὸν ἐνεργὸ χρόνο τῆς καμπύλης αὐτῆς. Ο ἐνεργὸς χρόνος εἶναι τὸ πηλίκον τῆς ἐπιφανείας ἀνωθεν τῆς καμπύλης τοῦ CO_2 , διὰ τῆς τιμῆς τοῦ CO_2 στὸ τέλος τῆς ἐκπνοῆς.

Τὸ ἀρχικὸ τμῆμα τῆς τροποποιηθείσης καμπύλης CO_2 μὲ μηδενικὴ τιμὴ CO_2 ἀντιστοιχεῖ στὸν νεκρὸ χῶρο τοῦ ἀναπνεομένου ὄγκου δέρος. Ἡ ἐνεργὸς τιμὴ τῆς πυκνότητος τοῦ CO_2 στὸν ἐκπνεόμενο δέρα σὲ κάθε ἐκπνοὴ ($\text{FECO}_2 \text{ eff}$) εἶναι τὸ πηλίκον τῆς ἐπιφανείας ὑπὸ τὴν καμπύλη τοῦ CO_2 διὰ τοῦ χρόνου ἐκπνοῆς. Συνεπῶς, βάσει τῆς θεωρίας τοῦ Bohr, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ πηλίκον τῆς ἐνεργοῦ τιμῆς τῆς πυκνότητος τοῦ CO_2 στὸν ἐκπνεόμενο δέρα διὰ τῆς τιμῆς αὐτοῦ στὸν κυψελιδικὸν δέρα ($\text{FACO}_2 \text{ eff}$) εἶναι ἵσο πρὸς τὸ πηλίκον τοῦ κυψελιδικοῦ πρὸς τὸν δόλικὸ δέρισμό, εἶναι δυνατὸς ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ κυψελιδικοῦ CO_2 σὲ κάθε ἐκπνοή (Σχῆμα 2).

Σχ. 2. Ἀπεικόνιση τῆς καμπύλης ἐκπνευστικῆς ροῆς ($\dot{V}E$) καὶ τῆς πυκνότητος τοῦ CO_2 στὸν ἐκπνεόμενο δέρα (FECO_2) συναρτήσει χρόνου κατὰ τὴν ἥρεμο ἀναπνοή, ὡς καταγράφονται ἐπὶ χάρτου. Σημειοῦται ἡ διαφορὰ φάσεως (Φ) μεταξὺ τῆς ἐνάρξεως τῆς ροῆς καὶ ἐνάρξεως τῆς καμπύλης CO_2 . Ὁ νεκρὸς χῶρος (VD) διαχωρίζεται ἀπὸ τὸ κυψελιδικὸ τμῆμα (VA) τοῦ ἀναπνεόμενου ὄγκου δέρα (VT) διὰ καθέτου γραμμῆς, ἡ ὅποια τέμνει τὸ τελικὸ σημεῖο τοῦ ἐνεργοῦ χρόνου τῆς καμπύλης (teff). Ἡ ἐνεργὸς τιμὴ τῆς πυκνότητος τοῦ CO_2 στὸν κυψελιδικὸ δέρα ($\text{FACO}_2 \text{ eff}$) δίδεται ἀπὸ τὸν λόγο τοῦ $\text{FECO}_2 \text{ eff}$ διὰ τοῦ λόγου VA/VT , ὅπου VA/VT εἶναι ὁ λόγος τοῦ κυψελιδικοῦ (VA) πρὸς τὸν δόλικὸ δέρισμό (VT).

$$\text{FACO}_2 \text{ eff} = \text{FECO}_2 \text{ eff} \div (VA/VT)$$

Ἡ τελικὴ ἐνεργὸς τιμὴ κυψελιδικοῦ CO_2 γιὰ κάθε ἀτομοῦ εἶναι ἡ μέση τιμὴ ἐξ ὅλων τῶν ἐκπνοῶν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἑνὸς λεπτοῦ, κατὰ τὸ ὅποιο καταγράφονταν οἱ καμπύλες.

Ἡ ἐνεργὸς τιμὴ τῆς μερικῆς τάσεως τοῦ κυψελιδικοῦ CO_2 ($\text{PACO}_2 \text{ eff}$) μετρήθηκε σὲ 18 φυσιολογικὰ ἀτομα ἡλικίας 30-40 ἔτῶν καὶ σὲ 46 πάσχοντες ἀπὸ χρονία βρογχίτιδα-έμφυσημα διαφόρου βαρύτητος ἡλικίας 50-80 ἔτῶν.

Τὰ ἐκ τῶν μετρήσεων ἀποτελέσματα καταφαίνονται στοὺς πίνακες I καὶ II, στοὺς ὄποιους γίνεται σύγκριση μεταξὺ τῆς μερικῆς τάσεως τοῦ κυψελιδικοῦ καὶ τοῦ ἀρτηριακοῦ CO_2 σὲ φυσιολογικὰ ἀτομα καὶ ἀσθενεῖς.

Εἶναι σαφὲς ὅτι ἡ μερικὴ τάση τοῦ CO_2 στὸν κυψελιδικὸν ἀέρα ($\text{PACO}_2 \text{ eff}$) καὶ στὸ ἀρτηριακὸν αἷμα (PaCO_2) εἶναι περίπου ἡ αὐτὴ καὶ ἡ διαφορὰ στατιστικῶς μὴ σημαντικὴ καὶ στὰ φυσιολογικὰ ἀτομα καὶ στοὺς ἀσθενεῖς (Πίνακας I). Στατιστικὴ δύναμις ἀνάλυσης κατὰ Bland καὶ Altman ἔδειξε ὅτι τὰ ὄρια συμφωνίας τῶν τιμῶν CO_2 κυριαρχίαν ταῖς μεταξύ 4.13 καὶ -6.87 mmHg στὰ φυσιολογικὰ ἀτομα καὶ μεταξύ 9.01 καὶ -15.91 mmHg στοὺς ἀσθενεῖς (Πίνακας II). Οἱ τιμές αὐτές γιὰ τοὺς ἀσθενεῖς δὲν ἔπιτρέπουν τὴν χρησιμοποίηση τοῦ ἀρτηριακοῦ CO_2 ἀντὶ τοῦ κυψελιδικοῦ.

Κατὰ συνέπεια ἀπὸ τὸν γενόμενο προσδιορισμὸν τῆς μερικῆς τάσεως τοῦ CO_2 στὸν κυψελιδικὸν ἀέρα μὲ τὴν μέθοδο ποὺ ἀναπτύξαμε στὸ Ἐργαστήριο τῆς Κλινικῆς μας διαπιστώθηκε ὅτι στὰ φυσιολογικὰ ἀτομα ἡ διαφορὰ μεταξὺ κυψελιδικοῦ καὶ ἀρτηριακοῦ CO_2 εἶναι μικρὰ καὶ στατιστικῶς μὴ σημαντικὴ μὲ ὄρια συμφωνίας μέσα σὲ πλαίσια ἀποδεκτά.

Στοὺς ἀσθενεῖς δύναμις, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ κυψελιδικοῦ καὶ τοῦ ἀρτηριακοῦ CO_2 εἶναι μεγαλύτερη ἀπ' ὅτι στὰ φυσιολογικὰ ἀτομα καὶ στατιστικῶς μὴ σημαντική, ἐντούτοις τὰ ὄρια συμφωνίας εἶναι τόσον εὐρέα, ὥστε νὰ μὴ ἔπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίηση τοῦ ἀρτηριακοῦ CO_2 ὡς ὑποκατάστατο τοῦ κυψελιδικοῦ CO_2 .

S U M M A R Y

Alveolar CO_2 estimation during tidal breathing in normal subjects and patients with Chronic Bronchitis-Emphysema.

We present a new and simple method for estimating alveolar CO_2 (PACO_2), by using only expiratory flow and CO_2 fraction curves, simultaneously recorded, during tidal breathing.

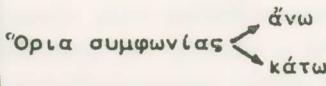
Twenty normal subjects and forty-six patients suffering from Chronic Bronchitis/Emphysema were studied, seated, with a noseclip on, breathing tidally, through a mouthpiece attached to a Fleisch screen, pneumotachograph and capnograph.

We conclude that PACO_2 , is easily and reliably estimated by using this non invasive and simple technique. PACO_2 is well correlated with PaCO_2 in normal subjects, but not in patients. Therefore the use of PaCO_2 values, instead of PACO_2 , is not recommended for clinical and/or experimental purposes.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

	PACO ₂ (mmHg)		PaCO ₂ (mmHg)	
	μέση τιμή	σταθ. ἀπόκλ.	μέση τιμή	σταθ. ἀπόκλ.
Φυσιολογικά ἄτομα n=18	35.97	4.44	37.35	3.52
$t = -1.02$				$p = 0.31$
Άσθενεις n= 46	38.31	14.43	41.76	11.07
	$t = -1.287$			
	$p = 0.201$			

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Μέτρα συγκρίσεως	PACO ₂ eff v. PaCO ₂ (mmHg)	
	Φυσιολογικά άτομα n=18	Άσθενεις n=46
Μέση τιμή διαφορῶν	-1.37	-3.45
Σταθερά ἀπόκλιση διαφορῶν	2.75	6.23
"Ορια συμφωνίας" 	4.13	9.01
"Ορια ἀξιοπιστίας μέσης τιμῆς διαφορῶν (95%)	-6.87	-15.91
	-0.019 έως -2.72	-1.59 έως -5.30

*Ανάλυση ἀποτελεσμάτων κατά Bland και Altman (Lancet, 1986)